

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 3. Quid circa instructionem Senatorum & Iudicum observandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

subjectio constet. Sed & ipse eundem reveretur pro viribus, ejusque sibi benevolentiam & amorem conciliare studeat. hoc enim benevolo omnia poterit efficere; habebit, qui eum defendat; pauciores erunt, qui oppugnent, vel impedian, vigorque ab hoc tanquam à Capite in cætera membra derivabitur.

VI. Sicut ita Caput curandum ac protegendum est, ut tamen cætera etiam membra non negligantur; ita Operarius quoque sic Magistratus auctoritatem tueatur, ut reliquorum quoque membrorum Communitatis non exiguam curam se habere ostendat. Hinc sedulo allaboret, ut mutua inter Magistratum & Cives consensio ac amor vigeat; ut Magistratus subditos humaniter tractet, non nimis premat exactioibus aut oneribus gravet. Sed & ipse Operarius cum eisdem humaniter agat, amicè salutet, & subinde visitet, maximè si in aliqua gravi tribulatione constituti sunt.

§. III.

Quid circa Instructionem Senatorum & Judicum observandum sit.

I. Cùm ad incolumitatem Communitatis conservandam nihil æquè conducatur, ac Justitiæ studium ac vigor (nam, teste Salomone Prov. 14. *Justitia elevat Gentes, & Justitiâ firmatur solium*; & ut S. Augustinus l. 2. de civit. ait. *solâ Justitiâ Respublica sustentatur*) ideo omnem operam dare debet Operarius, ut Senatores & Judices velut Justitiæ Ministri officio suo probè satisfaciant; quem in finem pro Exemplari ipsis viginti quatuor Seniores, quos S. Joannes Apocalypsis c. 4. vidisse se scribit, ob oculos ponendi erunt; ut qui meritò ob apparatus ibi conspectum omnes ad verum Senatorem & Judicem requisitas dotes clarissimè repræsentare judicantur.

II. Primò itaque, sicut illi *Senes*, id est, moribus graves & multâ rerum experienciâ præditi erant, ut tantò facilius ex præteritis de præsentibus judicare possent; ita ut id ipsum in Senatoribus & Judicibus eligendis observetur, sindeat; notandum cum Roboam Juniorum consilia præferuntur, exitium Reipublicæ perinde ut ipsius regno accersatur. Verè enim

Plurarchus dixit, Reipublicæ salutem esse, cum senum consilia, & Juvenum arma obtinent.

III. Secundò sicut senes illi Apocalyptici vestimentis albis amicti erant; ita & senatores & Judices bonam conscientiam habere, & DEUM timere oportet; sic enim jam olim Josaphat 2. Paralip. 19. suos Senatores & Judices hortatus est dicens: *Videte, quid faciatis; non enim hominis exercetis iudicium, sed Domini; & quodcunque iudicaveritis, in vos redundabit. Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite.* Certè nihil est in S. Scriptura, quod tam gravibus verbis corripiat, quàm iudicii corruptionem, sic enim loquitur Sap. 6. *Audite Reges, & intelligite, discite Judices sinuum terra. Præbetis aures vos, qui continetis multitudinem, & placetis vobis in turbis nationum, quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur, quoniam cum essetis Ministri regni illius, non rectè iudicastis, nec custodistis legem iustitiæ, neque secundum voluntatem DEI ambulastis. Horrendè & cito apparebit vobis Deus, quoniam iudicium durissimum his, qui præsumunt, fiet; exiguo enim misericordia conceditur, potentes autem potenter tormenta patientur.*

IV. Sicut Senes illi coronas aureas in capite habebant; ita Senatoribus quoque Judicibusque omni conatu evitandum est, ut libertatem auream, cujus symbolum corona est Regiam potestatem & independentiam significans, inviolatam retineant, atque adeò nec pollicitationibus & muneribus se à recto Justitiæ tramite abduci, atque terri patientur; uti jam pridem DEUS Exod. 23. prohibuit dicens: *Non accipies munera, quæ excæcant prudentes, & subvertunt verba Iustorum.* Certè Cassiodorus in epist. quadam ait, acceptationem munerum esse tineam regiminis, imò S. Gregorius in moral. Judæ Christum vendenti similes dicere ausus est; sic enim loquitur: *Quis non erubescat dicere, quid mihi dabis, ut tibi iustitiam vendam? nonne simile est, ac si dicatur: quid mihi vultis dare, ut abnegem Christum, officium perdam, & DEVM vendam?*

V. Sicut illi Seniores habebant ante se sedentem in throno, qui in dextra gerebat librum intus & foris scriptum, & septem signaculis signatum; ita Senatores quoque & Judices

causas & lites ad se delatas à subditis celeriter expedire, fideliterque annotare, & sic librum scriptum ante se habere debent; ex altera tamen parte, quæ secretum postulant, arcana secreta firma retinere, & sic clausum quoque & sigillis septem, nempe titulo Justitiæ, Fidelitatis, Prudentiæ, Religionis, Temperantiæ (quâ curiositatem & appetitum revelandi suppressant) Fortitudinis (quâ metum impellentem ad arcana revelanda superent) & charitatis (quâ commoda & incolumitatem Reipublicæ promovere tenentur) munitum; Certè Valerius Maximus optimum & tutissimum rerum administrandarum vinculum taciturnitatem putat esse. Hinc Curtius l. 4. de Peris ait: *Arcana Regum mira celant fide, non metus, non sive elicit vocem, quâ prodantur occulta. Vetus disciplina Regum vita periculo silentium sanxerat. Nec rem magnam sustinere posse credunt ab eo, cui tacere grave sit.*

VI. Denique sicut Seniores illi in genua proclibant, & coronas ad pedes DEI in throno sedentis posuerunt, ita Senatores quoque, tum pro consiliis capiendis ad DEUM recurrere exemplo Salomonis, cap. 3. dicentis: *DEVS Patrum meorum, & Dominus misericordie, da mihi sedium tuarum assidricem sapientiam. Mittere lam de cœlis sanctis tuis, & à sede magnitudinis tue, ut mecum sit, & mecum laboret, ut sciam, quid acceptum sit apud te; tum in iisdem consiliis dandis non ad proprium commodum, sed ad honorè Dei respicere debent; hic enim est Scopus ultimus ad quem omnia referenda sunt, uti pius Author in Personâ DEI sapienter indicavit, dum l. 3. c. 9. sic loquitur: *Fili, ego debeo esse finis tuus supremus & ultimus, si verè desideras esse beatus; ex hac intentione purificabitur affectus tuus sapiens seipsum, & ad creaturas malè incurvatus.**

§. IV.

Quid circa Instructionem Illustrum & Nobilium Personarum observandum sit.

I. **E**T si cum ejusmodi Personis familiarius conversantur, rarior se offerat Operario occasio, quia tamen & haec præ cæteris sæpe Instructione indigent, quâ statu ac fortunam suâ moderatè uti doceantur, ideo pro his quoque breviter aliquot doctrinas eidem suggerere placet.